

Brief aan Fr. Smit Kleine 12 april 1874

In bezit van het Letterkundig museum

Amice!

T zal over morgen als 14 dagen geleden zijn dat ik uwe boekje ontving, en nog heb ik u voor de vriendelijke toezending van uw kleine geschriften en gedichtjes mijn dank niet betuigd. –

De oorzaak ervan is, dat het mijne gewoonte is niet te bedanken zonder te hebben gelezen. – Valt de lezing niet mee, dan ja, dan wordt het schrijven wel eens verzuimd maar, zoo als nú – ofschoon ik, door velerlei, de kennismaking met uwe lettervruchten nog wat moest uitstellen, dat ik ook aanstonds de pen op om u met mijn dank een hartelijk gemeend bravo toe te roepen. T is zulk een waar genoeg om dit in alle oprechtheid te kunnen doen. Uwe toestemming in oom Davids Album heb ik gelezen. Dat zijn altermaal menschen van vleesch en been; niet slechts de ferme frissche Giep maar al die personages met hun zeer onderscheidene karakter zouden u uitmuntend voor een grooter verhaal kunnen dienen, en getuigen van uw groote opmerkingsgave. Ook de geschiedenis van een kantoorklerk, tintelt van leven en frischheid.

'T Verhaaltje is zoo eenvoudig – treffend – gezond. Ik heb 't met sympathie gelezen en – 't gebeurt mij niet dikwijls bij – 't lezen van Klaas Mulders toespraak bij Krulders graf kwam mij waarlijk een traan in 't oog. (de roodwangige jongen moet bij een herdruk niet zoo gauw daarop een gezicht zetten alsof hij in een zuren appel beet) Maar zelfs die jongen met zijn vraag tot horloge is goed.

In één woord zowel uw proza stukjes als uwe versjes doen voor onze Nederl. letterkunde veel van u verwachten.

Met ware ingenomenheid begroet ik u als een medestrijder voor 't goede en schoone, en hoop van harte dat gij hoe langs zoo meer een sieraad zult worden van de letterkunde die steeds veel zelfverloochening eischt en, van hare dienaren (als 't wezen kan) een algeheele of tenminste een innige toewijding.

Ik raad u ter zeerste aan uwe stukjes later in een bandje uittegeven. Dat ze nog wat geretoucheerd moeten worden dat weet gij zelf wel. – Het Errata (hoe aardig op zich zelf) kunt gij gerust weglaten.

Nu nogmaals veel geluk op het moeilijke kunstpad!

Groet Mevrouw uw echtgenoot vr. van ons.

Geloof mij

J.J. Cremer

Verschoon 't vlugschrift

Den Haag 12 april 74

Amice!

Wat ^{over}moogen al ik dagen
geleden zij dat ik uwe boekje
ontving, en nog heb ik u voor
de vriendelijke toezending van
kleine geschriften en schriftjes
mijn dank niet betuigt. —
De oorzaak ervan is, dat het
mijne gewoonte is niet te bedanken
zonder te hebben gelezen. — Valt
de lezing niet mee, dan ja, dan
wordt het schryven wel eens ver-
lumen, maar, zoo als nu — of
zich ik, door uelerlei, de Heer
nismaking met uwe lettervrienden
nog wat moet uitsellen. Dat ik
ook aanstond de pen op om u
met mijn dank een hartelike
gemeend bravo toe te roepen.
Ik zulk een naar genoege

om dit in alle oprechtheid te
kunnen doen. Uwe Teekening
in Don Davids album heb ik
met het grootste genoege ge-
lesen. Dat zijn altoos men-
schen van vleesch en been, niet
slechts de ferme frische Giep
maar al die personae
met hun zeer onderscheidene
Karakter zonder te ~~uitman-~~
ten voor een groot verhaal
kunnen dienen, is getuigen
van uw groote opmerking-
gave. ~~De~~ de geschiedenis
van een Kantoorplek, tintels
van leven en frischheid.
Het verhaal is zoo eenvoudig
- treffend - gezond! Ik
heb het met sympathie gelezen
en - het gebeurt mij niet
dikwijls - bij Heer van Klaas
Mulder teygenwoordig by Kru-
der graf kwam mij waarlijk

len traan in 't oog. (de rood
wangige jongen maekt by een
herdronk niet zoo gauw daarop
een geintje zetten alsof hy in een
Zuren appel beet) Maar vesp
die jongen niet yn maag tot
herloof is goed.

In een vrouw zoomel een
mora stukjes als uwe versjes
doen voor onze Nederl. let.
tekunde veel van u verwachtte.
Met ware ingenomenheid
bepraet ik u - als een mede
stryder voor t ware goede
en Schoone, en hoop van
harte dat gij hoe langz
Zoo meer een Tiesaad wilt
worden van de letterkunde
die steeds veel zelfverloochte
ning eischt en, van hare
dienaren, als t meren kan, een
algeheel of ten minste een
enigz taeruyding.
Ik raad u ten eerste aan

een stukjes later en een
bandje uitgegeven. Dat ze
nog wat geretoucheerd
moeten worden dat moet
gy zelf mel. - Met Errata
(hoe aardig op zich zelf)
Kunt gy gerust mij laten.

Nu nogmaals veel
geluk op het moeielijk
Kunstpad!

Gruet Mervin
van Betsjenvoot w. v. v.
om. Gelooft mij

L. J. Bremer

Verschoon & vlygschreef
Leesthaas.
12 April 74

